

Súd: Krajský súd Bratislava
Spisová značka: 8CoPr/8/2015
Identifikačné číslo súdneho spisu: 1413213278
Dátum vydania rozhodnutia: 28. 06. 2016
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Jana Vičková
ECLI: ECLI:SK:KSBA:2016:1413213278.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Bratislave v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Jany Vičkovej a členov senátu JUDr. Ondreja Krajča a JUDr. Moniky Holickej v právnej veci navrhovateľa: J. V. C., A. H. X, N., zastúpeného advokátom: JUDr. Juraj Bilický, so sídlom Farská 9, Nitra, proti odporcovi: Slovenská inšpekcia životného prostredia, ústredie, Karloveská 2, Bratislava, zastúpenému advokátom: doc. JUDr. Ľubomír Fogaš, CSc., so sídlom Kýčerského 5, Bratislava, o určenie neplatnosti skončenia štátnozamestnaneckého pomeru, na odvolanie navrhovateľa proti rozsudku Okresného súdu Bratislava IV, zo dňa 20. januára 2015, č.k. 9Cpr/1/2013-241, jednohlasne takto

rozhodol:

Odvolací súd napadnutý rozsudok súdu prvého stupňa potvrdzuje.
Navrhovateľ je povinný zaplatiť odporcovi náhradu trov odvolacieho konania vo výške 87,50 eur, právnemu zástupcovi odporcu advokátovi doc. JUDr. Ľubomírovi Fogašovi, CSc., so sídlom Kýčerského 5, Bratislava, do troch dní.

odôvodnenie:

Napadnutým rozsudkom zamietol súd prvého stupňa návrh navrhovateľa; ktorým sa domáhal určenia, že skončenie štátnozamestnaneckého pomeru navrhovateľa výpoveďou zo strany odporcu v zmysle § 47 písm. b/ zákona č. 400/2009 Z.z., o štátnej službe, v znení neskorších predpisov, je neplatné a odporca je povinný nahradiť navrhovateľovi náhradu mzdy za obdobie od 1.6.2013; a navrhovateľovi uložil povinnosť zaplatiť odporcovi náhradu trov právneho zastúpenia vo výške 1.046,18 eur, na účet jeho právneho zástupcu, do troch dní, keď dospel k záveru, že odporca s navrhovateľom skončil štátnozamestnanecký pomer výpoveďou platne. Vychádzal zo zistenia, že navrhovateľ bol na základe pracovnej zmluvy zo dňa 1.12.1991 č. 1734/R/91 v štátnozamestnaneckom pomere u odporcu vo funkcii hlavný radca - inšpektor na Inšpektoráte životného prostredia Bratislava, Stále pracovisko Nitra, Odbor inšpekcie ochrany vôd, kde aj vykonával prácu, pričom na obdobie 6 mesiacov bol od 1.5.2012 dočasne preložený na Odbor integrovaného povoľovania kontroly, Stále pracovisko Nitra, avšak od 19.10.2012 do 3.3.2013 bol dlhodobo práceneschopný. Poukázal na skutočnosť, že počas trvania dočasného preloženia navrhovateľa bola Rozhodnutím generálneho riaditeľa č. 5/2012; s účinnosťou od 17.10.2012; zmenená systemizačná štruktúra odporcu tak, že v organizačnej zložke SIŽP, IŽP Bratislava, Stále pracovisko Nitra, Odbor inšpekcie ochrany vôd, bol znížený počet štátnozamestnaneckých miest o 1 miesto v platovej triede 8 s funkciou hlavný radca - inšpektor a o miesto s rovnakou špecifikáciou bol zvýšený počet štátnozamestnaneckých miest na SIŽP, IŽP Bratislava, Odbor inšpekcie ochrany vôd, z ktorého dôvodu sa po návrate navrhovateľa z dočasnej práceneschopnosti konalo dňa 4.3.2013 v Bratislave stretnutie, na ktorom okrem navrhovateľa boli prítomní J. S., T. S., E. P. T. W., a bolo mu oznámené, že z dôvodu organizačnej zmeny nemôže byť zaradený na to isté štátnozamestnanecké miesto, na ktorom vykonával štátnu službu pred dočasným preložením, a preto mu bolo ponúknuté trvalé preloženie na Odbor integrovaného povoľovania kontroly, Stále pracovisko Nitra. Nakoľko navrhovateľ ponúknuté voľné miesto neprijal, dňa 4.3.2013; po prerokovaní odborovým

orgánom ZO SLOVES SIŽP; mu služobný úrad doručil skončenie štátnozamestnaneckého pomeru výpoveďou podľa § 47 písm. b/ zák. č. 400/2009 Z.z. ku dňu 31.5.2013, z dôvodu, že v dôsledku Rozhodnutia č. 5/2012 generálneho riaditeľa o organizačnej zmene zo dňa 17.10.2012 bolo jeho štátnozamestnanecké miesto zrušené, čím sa stal nadbytočným a zamestnávateľ nemá možnosť naďalej ho zamestnávať, keď s trvalým preložením na ponúkané miesto v služobnom úrade nesúhlasil a nedohodol sa so služobným úradom inak. Po právnej stránke vec posúdil podľa § 31 ods. 2,3, § 32 ods. 1 písm. a/, § 33 ods. 1,4, § 34 ods. 1,6, § 47 písm. b/ a § 120 zákona č. 400/2009 Z.z. o štátnej službe, a dospel k záveru, že v danej veci boli splnené všetky zákonom stanovené podmienky platnosti výpovede štátnozamestnaneckého pomeru navrhovateľa, nakoľko dňa 17.10.2012 došlo k organizačnej zmene, na základe ktorej bol v organizačnej zložke SIŽP, IŽP Bratislava, Stále pracovisko Nitra, Odbor inšpekcie ochrany vôd znížený počet štátnozamestnaneckých miest o 1 miesto v platovej triede 8 s funkciou hlavný radca - inšpektor a o miesto s rovnakou špecifikáciou bol zvýšený počet štátnozamestnaneckých miest na SIŽP, IŽP Bratislava, Odbor inšpekcie ochrany vôd, a navrhovateľ, ktorého miesto bolo zrušené a neprijal ponuku trvalého preloženia na voľnú pozíciu na Odbore integrovaného povoľovania kontroly, Stále pracovisko Nitra, sa stal nadbytočný. V nadväznosti na argumentáciu navrhovateľa poukázal na to, že generálny riaditeľ odporcu mal právomoc vykonať organizačnú zmenu, a vzhľadom na návrat navrhovateľa po dlhotrvajúcej pracovnej neschopnosti a absenciu jeho služobného zaradenia, bolo potrebné v prvý deň jeho nástupu do práce dňa 4.3.2013 riešiť jeho služobné zaradenie. Nestotožnil sa teda s argumentáciou navrhovateľa, že neodmietol ponúknuté voľné miesto; keď na zázname o rokovaní zo dňa 4.3.2013 rukou dopísal text, v ktorom vyjadril nesúhlasím so znením posledného odstavca a poukázal na potrebu premyslenia a konečného rozhodnutia neskôr. Za neopodstatnené považoval tvrdenie navrhovateľa, že organizačná zmena sa mala vykonať v iný deň a mala byť antidatovaná a tiež jeho námietku, že výpoveď zo služobného pomeru nebola prerokovaná s odborovým orgánom, keď dokazovaním; vykonaným registratúrnym záznamom zavedenia rozhodnutia č. 5/2012 v elektronickom systéme SIŽP, protokolom k tomuto registratúrnemu záznamu, záznamom o oboznámení štátneho zamestnanca s organizačnou zmenou a prerokovaní zaradenia štátneho zamestnanca po zrušení jeho funkčného miesta na základe organizačnej zmeny, záznamom o prerokovaní návrhu na zmenu systemizačnej štruktúry SIŽP so základnou organizáciou SLOVES SIŽP zo dňa 16.10.2012, ako aj výpoveďou štatutárneho zástupcu odporcu; mal jednoznačne preukázané, že organizačná zmena bola vykonaná práve dňa 17.10.2012 a sporná výpoveď bola riadne vopred prerokovaná odborovým orgánom. Zdôraznil tiež, že predmetná výpoveď zo dňa 4.3.2013, ktorá spĺňa všetky obsahové a formálne náležitosti tohto právneho úkonu, vrátane presne vymedzeného výpovedného dôvodu, bola navrhovateľovi doručená dňa 4.3.2013, kedy si ju prevzal, a preto jeho štátnozamestnanecký pomer skončil uplynutím výpovednej doby dňom 31.5.2013, a preto návrh na začatie konania nebol podaný dôvodne, a to ani pokiaľ ide o uplatnenú náhradu mzdy titulom neplatného skončenia štátnozamestnaneckého pomeru. Vzhľadom na uvedené za nedôvodný považoval i návrh navrhovateľa na vykonanie znaleckého dokazovania na zistenie dátumu vykonania organizačnej zmeny, keď vykonanie takéhoto dokazovania bolo nadbytočné a nemohlo prispieť k zisteniu skutočností významných pre posúdenie predmetu sporu. O náhrade trov konania rozhodol podľa § 142 ods. 1 O.s.p. a v konaní úspešnému odporcovi priznal náhradu trov právneho zastúpenia podľa § 11 ods. 1 písm. a/ v spojení s § 13a vyhl. č. 655/2004 Z.z., vo výške 1.046,18 eur. Proti tomuto rozsudku podal v zákonom stanovenej lehote odvolanie navrhovateľ, domáhajúc sa jeho zrušenia a vrátenia veci súdu prvého stupňa na ďalšie konanie dôvodiac tým, že súd prvého stupňa neúplne zistil skutkový stav veci, pretože nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností, na základe vykonaného dokazovania dospel k nesprávnym skutkovým zisteniam, nesprávne vec právne posúdil a tiež tým, že vo viacerých smeroch je odôvodnenie napadnutého rozsudku nepreskúmateľné. Vytýkal súdu prvého stupňa, že vo vzťahu k dátumu uskutočneniu spornej organizačnej zmeny odporcu akceptoval ako dôkazy len odporcom vytlačené dokumenty, ktoré však dátum vzniku spoľahlivo nepreukazujú; nakoľko mohli byť upravené; pričom v tomto smere nevykonal ním navrhované znalecké dokazovanie znalcom z odboru elektrotechnika (Informačné technológie) odvetvie počítačové programy a riadiaca a výpočtová technika. Namietal tiež v tejto súvislosti, že z odôvodnenia nie je jasné, na základe čoho súd prijal názor, že odporcom predložené dôkazy nemohli byť zmanipulované, resp. že majú dostatočnú výpovednú hodnotu. Poukázal na to, že prvostupňový súd vec nesprávne právne posúdil, keď nevzal do úvahy, že nie sú splnené podmienky na uplatnenie § 47 písm. b/ zák. č. 400/2009 Z. z., nakoľko v rámci rozhodovania o prijatí, či neprijatí ponúknutého voľného miesta v danom prípade musel zväžiť viaceré aspekty rodinnej a osobnej povahy, prípadne iné možnosti obživy, a to v situácii, keď sa po dlhšie trvajúcej práceneschopnosti vrátil do práce očakávajúc zaradenie späť do kolektívu na miesto, kde pracoval pred

svojím preradením. Zotrvá preto na námietke, že odporcom poskytnutý čas na zváženie ponuky a ním nastavené podmienky neboli primerané a postup odporcu v tejto súvislosti označil za postup v rozpore s dobrými mravmi.

Odporca v písomnom vyjadrení k odvolaniu navrhovateľa žiadal napadnutý rozsudok súdu prvého stupňa ako vecne správny potvrdiť a priznať náhradu trov odvolacieho konania, keď sa stotožnil so skutkovými a právnymi závermi prvostupňového súdu. Konštatoval, že napadnutý rozsudok je vecne správny a aj náležitý zdôvodnený, pričom odvolanie navrhovateľa; obsahujúce tvrdenia, ktoré nekorešponujú so zisteným stavom veci a založené aj na nepodložených špekuláciách a skresľujúcich tvrdeniach, ktoré boli vyvrátené vykonaným procesným dokazovaním; je nedôvodné, keďže v danej veci nebol naplnený žiadny odvolací dôvod. Zdôraznil, že pri skončení štátnozamestnaneckého pomeru s navrhovateľom splnil všetky hmotnoprávne podmienky vyžadované právnou úpravou, a teda sporná výpoveď zo štátnozamestnaneckého pomeru je platná. Poukázal na to, že prvostupňový súd sa v odôvodnení svojho rozhodnutia dôsledne vysporiadal so všetkými relevantnými skutkovými a právnymi otázkami veci, pričom jeho rozhodnutie nemožno považovať za svojvoľné, zjavne neodôvodnené, resp. ústavne nekonformné, pretože súd sa pri výklade a aplikácii zákonných predpisov neodchýlili od znenia príslušných ustanovení a nepoprel ich účel a význam. V nadväznosti na argumentáciu navrhovateľa v podanom odvolaní poukázal na to, že navrhovateľovi bol poskytnutý dostatočný priestor na zváženie ponuky na trvalé preloženie na voľnú pracovnú pozíciu, a v tejto súvislosti odmietol že by bol jeho postup v rozpore s dobrými mravmi, keď navrhovateľ po návrate z práceneschopnosti zostal z dôvodu organizačnej zmeny nezaradený, a preto bolo potrebné hneď v prvý deň jeho nástupu do práce riešiť jeho status, a to buď preložením na ponúknutú voľnú pracovnú pozíciu; s čím však navrhovateľ nesúhlasil; alebo v ukončení jeho štátnozamestnaneckého pomeru výpoveďou, k čomu nakoniec došlo. Poukázal na skutočnosť, že rokovanie o ďalšom pôsobení navrhovateľa trvalo skoro celý deň a navrhovateľovi bol poskytnutý dostatočný priestor, aby si mohol zavolať a poradiť sa s právnikom ako žiadal. Dôvodil v tejto súvislosti tiež uznesením Ústavného súdu SR sp. zn. I. ÚS 281/2011 zo dňa 24.08.2011, z ktorého vyplýva, že nejde o nedovolený nátlak zo strany zamestnávateľa, ani o zneužitie výkonu práva na ujmu zamestnanca (§13 ods. 5 ZP), ak zamestnávateľ po oznámení rozhodnutia o zmene organizačnej štruktúry prijatej k tomu príslušným orgánom dá zamestnancovi na výber, či naďalej zotrvá v pracovnom pomere a prijme inú pre neho vhodnú prácu alebo s ním bude pracovný pomer skončený výpoveďou z organizačných dôvodov. Zamestnanec môže síce subjektívne pociťovať sled týchto krokov ako určitý nátlak a môže to u neho vyvolávať stres, avšak bez ďalšieho nejde o taký objektívne existujúci stav, ktorý by vylučoval slobodu vôle dotknutého zamestnanca.

Odvolací súd preskúmal napadnutý rozsudok súdu prvého stupňa v medziach dôvodov odvolania podaného navrhovateľom, ktorými je viazaný (§ 212 ods.1 O.s.p.), vrátane konania, ktoré mu predchádzalo, bez nariadenia odvolacieho pojednávania (§ 214 ods.2 O.s.p. v spojení s § 156 ods. 3 O.s.p.) a dospel k záveru, že odvolanie navrhovateľa nie je dôvodné.

V preskúmvanej veci vykonal súd prvého stupňa dokazovanie v rozsahu potrebnom na zistenie všetkých rozhodujúcich skutočností dôležitých pre posúdenie platnosti skončenia štátnozamestnaneckého pomeru navrhovateľa - výpoveďou odporcu zo dňa 4.3.2013 z dôvodu nadbytočnosti v dôsledku organizačnej zmeny vykonanej Rozhodnutím č. 5/2012 generálneho riaditeľa zo dňa 17.10.2012 (§ 120 ods. 1,4 O.s.p.), zhodnotením výsledkov vykonaného dokazovania v súlade s § 132 O.s.p. dospel k správnym skutkovým záverom, a na ich základe následne vyvodil aj správne právne závery, keď na vec aplikoval zodpovedajúce ustanovenia § 31 ods. 2,3, § 32 ods. 1 písm. a/, § 33 ods. 1,4, § 34 ods. 1,6, § 47 písm. b/ a § 120 zákona č. 400/2009 Z.z. o štátnej službe, ktoré aj správne vyložil a svoje dôvody vedúce k zamietnutiu návrhu navrhovateľa, aj dostatočne v súlade s § 157 ods. 2 O.s.p. odôvodnil, pričom sa podrobne a právne precízne vysporiadal so všetkými rozhodujúcimi skutočnosťami podstatnými pre právne posúdenie veci, ako aj so všetkými relevantnými argumentmi sporových strán a dôsledne posúdil opodstatnenosť všetkých právne a skutkovo relevantných námietok účastníkov súvisiacich s predmetom konania, a preto je jeho rozhodnutie v tomto ohľade presvedčivé. So zreteľom na uvedené odvolací súd považuje skutkové a právne závery súdu prvého stupňa za správne a v celom rozsahu sa preto stotožňuje s dôvodmi uvedenými v odôvodnení napadnutého rozsudku, ktoré viedli súd prvého stupňa k týmto záverom, tieto si osvojuje v celom rozsahu a v podrobnostiach na ne odkazuje. Nedôvodná je preto i odvolacia námietka navrhovateľa, že napadnutý rozsudok je nepreskúmateľný, keď nespĺňa náležitosti ust. § 157 ods. 2 O.s.p.

V odvolacom konaní nevyšlo najavo, že by konanie, ktoré predchádzalo vydaniu napadnutého rozhodnutia, trpelo takou vadou, ktorá by mala za následok vecnú nesprávnosť rozhodnutia (§ 212 ods. 3

O.s.p.). Na zdôraznenie jeho správnosti poukazuje odvolací súd na niektoré právne významné aspekty prípadu z hľadiska odvolacích námietok navrhovateľa.

Podľa § 47 písm. b/ zák. č. 400/2009 Z.z. o štátnej službe, služobný úrad môže dať štátnemu zamestnancovi výpoveď, ak sa zrušuje alebo zrušilo štátnozamestnanecké miesto, služobný úrad nemá pre štátneho zamestnanca iné vhodné štátnozamestnanecké miesto alebo štátny zamestnanec nesúhlasí s trvalým preložením v služobnom úrade a nedohodne sa so služobným úradom inak.

V posudzovanej veci súd prvého stupňa správne, vychádzajúc z citovaných zákonných ustanovení, zameral svoje dokazovanie na zisťovanie, či odporca rozhodol o zrušení štátnozamestnaneckého miesta navrhovateľa, či odporca mal pre štátneho zamestnanca iné vhodné štátnozamestnanecké miesto, resp. či navrhovateľ súhlasil s trvalým preložením v služobnom úrade, prípadne či sa s ním nedohodol inak, a tiež či boli dodržané aj ďalšie náležitosti skončenia štátnozamestnaneckého pomeru navrhovateľa, najmä pokiaľ ide o jeho prerokovanie s odborovou organizáciou, všetko vo vzťahu k výpovednému dôvodu vymedzenému vo výpovedi zo dňa 4.3.2013.

Na základe výsledkov vykonaného dokazovania správne súd prvého stupňa ustálil, že odporca Rozhodnutím č. 5/2012 generálneho riaditeľa zo dňa 17.10.2012; ktorým v organizačnej zložke SIŽP, IŽP Bratislava, Stále pracovisko Nitra, Odbor inšpekcie ochrany vôd znížil počet štátnozamestnaneckých miest o 1 miesto v platovej triede 8 s funkciou hlavný radca - inšpektor a o miesto s rovnakou špecifikáciou bol zvýšený počet štátnozamestnaneckých miest na SIŽP, IŽP Bratislava, Odbor inšpekcie ochrany vôd; zrušil dňom 17.10.2012 trvalé štátnozamestnanecké miesto navrhovateľa, ktorý následne, po návrate z dlhodobej práceneschopnosti, ponúknuté voľné miesto u odporcu na Odbore integrovaného povoľovania kontroly, Stále pracovisko Nitra; kde si plnil služobné povinnosti po dobu dočasného pridelenia pred začiatkom jeho práceneschopnosti; neprijal, a preto mu odporca, po predchádzajúcom prejednaní dňa 4.3.2013 odborovým orgánom ZO SLOVES SIŽP, doručil dňa 4.3.2013 výpoveď zo štátnozamestnaneckého pomeru podľa § 47 písm. b/ zákona o štátnej službe.

Pokiaľ navrhovateľ v odvolaní namietal, že súd prvého stupňa nedostatočne vykonal dokazovanie, keď neakceptoval jeho návrh na vykonanie znaleckého dokazovania znalcom z odboru elektrotechnika (Informačné technológie) odvetvie počítačové programy a riadiaca a výpočtová technika, na zistenie, či bolo Rozhodnutie č. 5/2012 generálneho riaditeľa vydané dňa 17.10.2012, odvolací súd sa stotožňuje so záverom súdu prvého stupňa, že vykonanie takéhoto dokazovania bolo v danej veci nadbytočné a neehospodárne, keď z ostatných vykonaných dôkazov; ktoré prvostupňový súd správne vyhodnotil ako hodnoverné; celkom jednoznačne vyplynulo, že predmetné rozhodnutie bolo vydané dňa 17.10.2012, teda nie spätne, ako to nedôvodne tvrdil v konaní navrhovateľ.

Na základe takto správne ustáleného skutkového stavu veci potom súd prvého stupňa dospel k správne právne záveru, že predmetná výpoveď zo štátnozamestnaneckého pomeru, daná navrhovateľovi v súlade s ust. § 47 písm. b/ zákona o štátnej službe, je platným právnym úkonom, keď boli splnené všetky formálne, obsahové i všetky ďalšie podmienky, ktoré zákon o štátnej službe vyžaduje pre platné skončenie štátnozamestnaneckého pomeru podľa citovaného ustanovenia, nakoľko trvalé miesto navrhovateľa bolo zrušené, navrhovateľ neprijal ponúknuté voľné miesto na Odbore integrovaného povoľovania kontroly, Stále pracovisko Nitra; teda v mieste jeho bydliska; a výpoveď bola vopred prerokovaná s odborovou organizáciou pôsobiace u odporcu.

Nedôvodná je tiež podľa odvolacieho súdu námietka navrhovateľa, že konštatovanie súdu prvého stupňa o neprijatí ponuky voľného miesta zo strany odporcu nezodpovedá skutočnosti, keď na zváženie a rozhodnutie o prijatí, prípadne neprijatí, ponuky nemal k dispozícii dostatočný časový priestor, ktorý by zodpovedal okolnostiam veci, keď sa mal rozhodnúť v deň, kedy sa po dlhodobej práceneschopnosti vrátil do práce, pričom konanie odporcu v tejto súvislosti bolo v rozpore s dobrými mravmi. Odporca totiž navrhovateľovi ako voľné miesto ponúkol miesto na Odbore integrovaného povoľovania kontroly, Stále pracovisko Nitra (miesto bydliska navrhovateľa), teda miesto, na ktorom vykonával štátnu službu počas dočasného pridelenia pred tým, než sa stal práceneschopným; teda navrhovateľ by v prípade prijatia tejto ponuky fakticky naďalej pokračoval v práci na rovnakom mieste, ako pracoval v čase, keď sa stal práceneschopný. Odvolací súd v tejto súvislosti taktiež dáva po pozornosti, že; ako na to poukázal i odporca vo vyjadrení k odvolaniu; z rozhodovacej činnosti Ústavného súdu SR (uznesenie sp. zn. I. ÚS 281/2011 zo dňa 24.08.2011) vyplýva, že nejde o nedovolený nátlak zo strany zamestnávateľa, ani o zneužitie výkonu práva na ujmu zamestnanca (§13 ods. 5 ZP), ak zamestnávateľ po oznámení rozhodnutia o zmene organizačnej štruktúry prijatej príslušným orgánom dá zamestnancovi na výber, či naďalej zotrvá v pracovnom pomere a prijme inú pre neho vhodnú prácu alebo s ním bude pracovný pomer skončený výpoveďou z organizačných dôvodov, keď zamestnanec síce môže subjektívne pociťovať sled týchto krokov ako určitý nátlak a môže to u neho vyvolávať stres

(ako i v posudzovanej veci), avšak nejde o taký objektívne existujúci stav, ktorý by vylučoval slobodu jeho vôle.

Vzhľadom na uvedené, odvolací súd napadnutý rozsudok súdu prvého stupňa ako vecne správny potvrdil (§ 219 ods. 1 O.s.p.).

O náhrade trov odvolacieho konania rozhodol odvolací súd podľa § 224 ods.1 O.s.p. v spojení s § 142 ods. 1 O.s.p., a úspešnému odporcovi priznal náhradu trov odvolacieho konania spočívajúcich v; ním uplatnených a vyčíslenných; trovách právneho zastúpenia za jeden úkon právnej služby - vyjadrenie k odvolaniu, podľa vyhl.č . 655/2004 Z.z, v sume 64,53 eur + paušálna náhrada výdavkov 8,39 eur + DPH 20 % 14,58 eur.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku odvolanie nie je prípustné.